

ئاگام له هه لماته کانت ده بیټ تا په کتر ده بینینه وه

نووسین و وه رگپړانی له سویډییه وه: ژيوار په شید
(سويد)

هه رکه پي دهنيمه سهر کاشييه لوسه کانی هولي چاوه پوانیيه که، په کسه له ناو سه دان که سدا که بو بینینی خزم و که سوکاریان هاتون، دهیناسمه وه. ئیستاش وهک جارن دهستوه شانندن و فرکه فرکه که ی وهک خوی ماوه و نه گوراوه. دواچار که په کترمان بینی دوو مندال بووین و کیپرکی پی نه وه مان بوو کي ریش و سمیلي له وی تر زووتر بوژ ده بیټ، که چی ئیستا دوو پیاوی قژ ته نکي بهرچاو پر له چرچولوچین.

له ناو فرۆکه که دا داوام له پیاویکی که چهل کرد که به مویایله که م وینه ی نه و ساته بگریټ که له گهل دیاری خومان فری ده دینه باوه شی په کتر، وهک دوو مندال ده گرین و له نامیزی په کتردا ده تویننه وه، به لام پیاوه که م لای پشکنینی پاسپورته کان لئ بزربوو.

دیاری هه مان خنده ی جارانی له سهر لیوه، کاتیک به خوی و توپه که یه وه ته قه ی له ده رکه که مان هه لده ستاند. له ویوه به په له پامانده کرد تا بزاین کیمان زووتر ده گاته یاریگی دوو گولییه که که هه وشه یه کی به که لاهه بووی بومباران کراو بوو. کاتیک ده مه ویت بدویم یه که مین وشه له گه روومدا گیرده کات. دیاری بو ته وقه کردن ده ست راده کیشیت، به لام من لائیرادی باوه شی پیدا ده که م، بونی عه تره که ی هه لده مژم و په نجه کانم له ده فه ی شان هه قه کانی گیرده که م. نه ویش به هه ردوو دهستی توند سهرم ده گریټ و نه م لا و نه و لام ماچ ده کات، چانتا قورسه که م لئ ده سیټیت و

به دەم پاكيشانييه وه ده لئيت «ئاي خوايه گيان، به راستي هيشتا باوه پاكاهم كه ئەمه تو بيت و ليره بيت، ئەمه جگه ره يه كي باشي ده وئيت.» له گه راجه كه به په رتاو به ره و ئۆتۆمبيليك ده چييت و سندوقه كه ي ده كاته وه، جانتا كه م ده خاته ناوي و ده لئيت «ئەمەش ليره وه نه وشه ي پئ ده لئين، خۆي توي تايه، به لام ليره واي پئ ده لئين، ده زاني بۆ؟ ئەوه بۆ پينچ سال ده چييت هه مه.» منيش له وه لامدا ده لئيم «به لئ، به راستي گه و ره يه.» سولف لي ده دات و به خه نده يه كه وه ده لئيت «به خيهر بيته وه بۆ جه هه ننه م برا كه م، دواي بيست و پينچ سال هه ر باشه سه ر له كۆنه په فيقيكي فه قير ده ده يت، تو شه ره ف به راست تا ئيستا چه ند جار گه راپويته ته وه؟» به خي رايي ده لئيم «هه رگيز» و چاو ده برمه ئاوي نه كه ي لاي ده ست ي خۆم، پووم زۆر له كه سيك گه شتره كه پازده كاتژمي ر به پيگه وه بو وييت، هه م لووته زله كه م بچو و كتر ده نوئيت، هه م مله خپه كه م بار يكتر.

ده نگه گرپه كه ي ديار ي وشه كان نه رم و رسته كان خپه ده كاته وه، دواي بيست و پينچ سال هيشتا ده نكي له و پۆژه ده چييت كه له يه كتر ي جيا بو وي نه وه. پوودا وه كان ي ئەو پۆژه م به پووني له ياده: به پاكردن و له شيكي سووكه له وه تا ماله وه نه وه ستام، چونكه له تاق يكر دنه وه ي بيرا كاري دا ده رچو بووم. له به ر ده رگا كه مان ئۆتۆمبيليك وه ستابوو، باوكم و شو فئيره كه له پيشه وه خه ريكي جگه ره كيشان بوون، دا يكي شم له پشته وه دانيش تبوو، هه رچه ند له منه، يان بۆ سه يران به رپۆه مين، يان سه رداني كه سوكار، بۆيه دوو پيم هه بوون كردنم به سيان، به لام كه فرمي سكه كان ي سه ر پومه تي دا يكم بيني، له دلي خۆمدا گوتم چه تمه ن ديسان بۆ تازئ ده چين. كاتي ك به چاوي پر له پرس ياره وه سه يري

باوكم كرد گو تي «سه فه ريكي زۆر دوور مان له پيشه، ده ي كو پي خۆم، خي را سو ار به با به پئ كه وين.» شو فئيره كه ئۆتۆمبيله كه ي هه لكرد و به دەم داگير ساني جگه ره يه كي نوپوه بۆلاند ي «كاكه گيان بچوولئ، سه ربازه كان به رپۆه ن، هه ركه زانيت گه شتنه سه رمان، به شه ره فم به مانگرن به زيندوويي كه ول مان ده كه ن، منيش مال و منال م هه يه به قوربان.»

به لام من ته نيا بيم لاي هه شتا و هه شت هه ل ماته كه م بوو كه له پشت ي دۆلا بي كه وه شار دبو ومنه وه. له ماوه ي دوو سال دا به سه لي قه و له سه رخۆ با شترين هه ل ماتم گو لچن كر دبوون، به سه ركه و كاغه زي پۆژنامه سه رپبوون و له گوپره وي به كي خوري دا هه ل مگر تبوون. كاتي ك له خو يندنگه ده هاتمه وه هه ل مده ر پشتنه سه ر ما فووره كه مان. زه رده كه يان كه له هه موويان بچو و كتر يو زۆر بلي مه تانه له ناو پووش و گه نمدا خۆي چه شار ده دا، ئاوي به كه يان ده يتواني خۆي له به رچاو بزر كات، سه وزه كه يان گياني وه به ر هه موو پووه كيكي مر دوودا ده كر ده وه، په شه كه يان له باتمان خي راتر ده فه ري، پينچ پر ته قال ييه كان هه موو ئيشيكيان پي كه وه ده كرد، چوار سووره كه فرۆكه وان بوون و هه نديك هه ل ماتي سه پيش دو كتور و په رستي ار. هه ل ماته كانم به ژووره كه دا بلاو ده كر دنه وه، هه نديك له پشت سه ري نه كان، پينچ دانه له ژي ر دۆلا به كه، ده دانه له سه ر تاق ي په نجه ره كه و سي كۆمه ل له پشت ئينجانه ي گو له كاندا. كاتي ك هه موو له سه نگه ردا ئاماده ده بوون ئەوسا فه رمان ي جه نگم ده رده كرد. دواني وه پوان كاتي ك باوكم له به ره ي جه نگ بوو دا يكي شم له ناو ئيش ي مال دا نو قم ده بوو من ئەوه نده سه ر قال بووم كه ئاو خوار دنه وه و مي زكردنم له بيرا ده كرد.

بي ئەوه ي سه يري باوكم، يان شو فئيره كه بكم وتم «باوكه زۆر مي زم يه ت، ده بييت هه ر ئيستا بچم

بۆ ئاودەست، ئەگینا سوارنا بام! ئەو نەدەم گوت و دوورکە وتمەو، هەرچە نەدە شوڤئیرە کە بۆلە بۆلای کرد و توورە بوو، بابە دەرگەى مالمەوەى بۆ کردمەو. وەك بلیت میشمی خویندبیتەو، دووجار لەسەریەك دووپاتى کردەو کە هیچ شتیک لەگەڵ خۆمدا نەهینم. «تەنانت دەنکە شقارتە یەكیش، تێدەگەیت؟ دەبیت تەنیا خۆمان و جەلەکانى بەرمان بین.»

لە مالمەو مافوورە کە هینتا لە شوینى خۆى راخرابوو، حاجەتەکان لەناو سەبەتە کە دا ئاوچۆرپان دەکرد و خاویلیەکانیش لای ئاوینە کە هەلئاسرابوون. زۆر هەولم دا کە هەلماتەکانم لە گیرفانى پانتۆلە کەمدا بشارمەو، بەلام هەرکە دەجوولام خەریان دەهات. خۆم گەیانە حەوشە کەى داوومان و لەویو بەرەو کۆلانە کەى پشتهو تا مالى دیارى بەراکردن نەووستام. بەهەناسە پرکێو تا هینم تێدا بوو لە دەرگە کەیانم دا، دوو پیاکیشانى توند بە لەپى دەستم، پاشان سێ تەقە بە مشت. هەرکاتیک ئەو تەقەبەم لێدایە خۆى دەرگە کەى دەکردهو.

بئ ئەوەى سألۆ بکەم گوتم «ئیمە دەپۆین، دەتوانى ئەمانە لای خۆت هەلبگریت؟ ها دەتوانیت؟ وەعدەم بەرئ کە وەك چاوی خۆت بیانپاریزیت.» دیارى بە حەپەساوییهو سەیری دەکردم، وەك بلیت کە پئی پادەبویرم. منیش هەر لەسەر بەزمى خۆم بەردەوام بووم و گوتم «بەلین بیت نامەت بۆ بنووسم.» گۆرەوییه کەم بە هەلماتەکانەو خستە ئیو دەستی و گوتم کە هەرچیم کرد نەتوانى بە بئ مالمناوایى جیی بەیلم. «ئیتەر دەبیت برۆم، ئەگینا بابە شیت دەبیت.» کاتیک پووم وەرگێرا، لەپشتهو توند لە نامیزى گرتم و تا هینى تێدا بوو جەستەمى گوشى. بە دەنگیکى شکاوهو بە گویمدا چرپاندی «تکایە لەبیرم نەکەیت، چونکە من

هەرگیز تۆ لەبیرناکەم، منیش تا یەکتەر دەبینەو هە ئاگام لە هەلماتەکانت دەبیت.» ئەو نەدە بە تاسەو ماچم کرد کە ددانم چەقییە شەویلکەکانى.

ئیتسا دەمەویت دەریارەى هەلماتەکان پرسىارى لئ بکەم کە بەدریژایى ئەم هەموو سالانە هاتوونەتە خەونم و خەویان لە چاوانم زپاندوو. تۆ بلیت چەند کاتژمیر لای دەرووناسە کەم باسى ئەم هەلماتانەم کردبیت؟ خۆشەویستە کەم یارمەتى داوم تا هەلماتى نوئ کۆیکە مەو، هەر جاریک بۆ بازار دەچین، یان بۆ شاریکى نوئ سەفەر دەکەین پئش هەموو شتیک سەریک لە دووکانى یارى مندالان و کۆنەفرۆشەکان دەدەین و بەداوى هەلماتى نویدا دەگەڕین، بەلام بۆ ئەم سەفەرەم بەلینم داو کە بە هیچ شتیهو یەك باسى هەلمات نەکەم. «عەیبە پیاو داوى دیارى بکاتەو، یان وای دانى بەستە زمانە هەلماتەکانى لا نەما بن، دەزانى دەیخەیتە چ دۆخیکی ناخۆشەو؟»

دیارى ئایرکۆندشەنە کە زیاد دەکات و دەلێت ئایرکۆندیکیشەنە کە مندالەکانى لە مالمەو خەریکە دیق کەن تا من ببینن. «شەوانە کە داوى حەقایەتم لئ دەکەن، من باسى سەردەمى مندالى خۆم و تویان بۆ دەکەم، لەبیرتە کە لەسەر دارەنجیرە کەى زارا قەلەو کەوتییە خوارەو؟ یان کئپرکئى ئەو مان بوو کئ زیاتر بتوانیت چلوورە یەك لە ناو دەمیا بەیلتەو؟» منیش بە پئکە نین و سەر پاوەشان دەنەو دەلیم «کۆرە ئەى بۆ باسى ئەو ناکەیت کە کۆرە گەورەکانى گەرەکی ئەو دیومانى هەلدەخلە تاند، لەبیرتە چۆن؟ نا با بزائم لەبیرتە؟» بئ ئەوەى چاوپرئی وەلام بم دەلیم. «هەتیو شەروالمان لەپئ دەکرد، گیرفانەکانمان پرده کرد لە وردەبەرد و خەرمان لئ هەلدەستاندن تا وابزانن کە هەلماتى زۆرمان پئیه و یاریمان لەگەل بکەن.»

بئدەنگىيەكى قورس ئۆتۆمۆبىلەكە دادەگرىت. دىيارى مۆبایلهكەى له گىرفان دەردەهینتیت و وینەى مندالیکى خنجیلانەم پئ نیشان دەدات. «ئەمەش كوپه گەورەكەمە، مانگیكى تر دەبیتە یازدە.» هەر ئەوەندە قسەكە له زارى دیتەدەر، ستۆپیکى توند دەگریت، ئۆتۆمۆبىلەكەى بەردەممان له ناوهرپاستى جادەكەدا وهستاوه و دەیهوویت شوتیبهك له پیاویكى پیر بگریت. «كاتیک له دایک بوو ویستم به یادی تۆوه ناوی بنیم شیرزاد، به لام هەرچیم کرد نه متوانی. ئاخەر هەر جاریک بانگم بگردایه و توش لیتره نه بوویتایه وه لامم بهینه وه ریک شیت دەبووم، بویه ئیتر ناوم نا شازاد.»

بیردەكەمەوه وه لامیک بدەمەوه كه شایستهى قسەکانی ئه و بئیت، به لام هیچ وشهیهك نادۆزمه وه. هەست دەكەم هەرچى بلیم بئمانا دیتە بهرگوى. چون به مرۆفیک دەلئیت كه ئەوەندە خۆشت ویستوه، كه چى له یاد و خه یالندا سرپوته توه؟ ئەگەر ئه وه موو پرسیارکردنهى خۆشه ویستهكەم نه بویه كه ناچاریان کردم بچمه لای دەررونناس، تا ئیستاش سەردەمی مندالیم وهك تارماییهك دەبوو له میشکەدا، جگه له هۆگرم به هەلماته کانه وه هەموو پردیکى نیوان ئیستا و مندالیم دارمابوو. دىيارى بۆى پرسىاره بۆچى پینچ سالى برد تا داواى هاوپتییهكەیم له فهیسبووک قبول کرد. کاتیک من بئدەنگ راده میتم، هەندیک بنیشت له دەشپوله کەدا دەردەهینتیت و دوو دانەیان دەداته من. كه ددانیان پیاوه نيم ئاردیکى شیرین دەرژیتە ناو دەم، وهك بلایى بنیشتەكه خۆى كه م شەكرى تیدا بیت. یه كسەر تفى دهكەمه ناو دەستم و دهیخمه گىرفانم. «ئیستاش هەروا به بیژ و قیزیت؟ بیرته كه یهكەم جار شیرت خوارد چیت لیها ت؟»

بئ ئەوهى وه لامى پرسىارهكەى بدەمەوه

دەپرسم «ناتوانین بۆ كه نار پوو باره كه بپۆین و نیرگه له یهكی بۆ بكیشین؟ وابزانم مه له یهك پئویسته تا هەرچى هیلاکی گیانمه دەرچیت.» به پیکه نینه وه ئەوەندە چاوم تیده پریت كه داواى لئ دەكەم سەیری جادهكەى بەردەمی بکات. كه باش لئى ورد دەبمه وه، ئینجا دیتە وه یادم كه چاوه كانی سەوزى زهیتوونین و نیشانه یهكی بچۆله ش له نپۆچه وانیدیاه. به هیمنیه كه وه ده لئیت «باشه رهنیس، هەرچى تۆ بلئیت وا دهكەین.»

شار له ناو تیشكى هەتاو و تۆزدا پئچراوه توه، ئەگەرچى ناو ئۆتۆمۆبىلەكە سارده، به لام گەرماكەى دەرەوه به چاو دەبینریت. جامى سەیاره كه دهكەمەوه تا هەوا ماچى پوو مه ته كانم بکات و بمباته وه سەردەمی مندالی، به لام بۆنیکى تیژى پلاستیکى سووتاو خەریكه ناو لووتم بپریت. درهخته كان له قەراغ جادهكەدا هەلپهروزکان و زهوى به جۆریك قلیشاوه ده لئیت هەرگیز ناوی نه خواردوه توه. له بهرخۆمه وه هەناسه یهك هەلده كیشم و ده لئیم «سالانیکى زۆره كاتى بهر له كۆچرکده كه مان له ژێرزەمینی دەررونمدا خۆى هەشارداوه.»

بئ ئەوهى سەیری دىيارى بکەم به رده وام دەبم «كه گەشتینه ئەوروپا و پۆلیسه كان ویستیان ناوونوسمان بکەن من ناوی خۆم له بییرچوو بووه وه، به لام ئیستا كه لیتره ده توانم چاو بنوقینم و هەرچى یادگارى كه نار پوو باره كه یه له گەل تۆ به پوونى بهیتمه پئش چاو.»

دىيارى ریک وهك ئەو پۆژهى كه مامۆستا كه مان ناچارى کرد سروودی نیشتمانی له به ردهم هەندیک سەریازی نه جمه له شاندا بچریت، پهنگى سوور هەلده گەپیت. په شیمانم كه باسى پوو باره كه م کرد، به لام ئەوه من نیم كه پئش قسەکردن بییریکه مه وه. بۆ ئەوهى وه زعه كه ناسایی بیته وه، باسى دزینی گەنمه شامى برژاوه

و بەلەمە كاغەزىيە كانمان دەكەم، كە لەناو ئاودا پېشىبېركىمان پى دەكردن.

ئەويش بى ئەوھى سەرنج بداتە قسەكانى من دەكەويته باسى رەنگکردنى ديوارى حەوشەكەيان، دەلئيت كە دەتوانئيت مسەلەحى خانوور بېسەستيت، كاشى دانئيت، پيتزا دروست بكات و سەر بتاشئيت. ماوھىەك ئۆتۆمۆبىلى كۆنى دەكېرى، ناوھەكەى بە جوانى خاويىن دەكردنەوھ، بەرگى كوشنەكانى دەگۆرىن و بۆ ھەر ئۆتۆمۆبىلىك پېنج گەلا قازانجى دەكرد. بەلام ئىستا پېش نىوھ پروان خەياتە و دوانىوھ پروانىش لەگەل براكەى فیتەرى دەكەن.

لە ھەموو شوپىنئىكى شاردا بىنا تەواونەكراوھكان برسین و دەمیان كرووھتەوھ، كەلاوھى نەخۆش ئومىدبېراوېوون لە ئۆزەنكردنەوھ، خانووى چۆلى وېران، پەنجەرەكانیان بە نایلون داپۆشراون. ھەر جارناجارئىك دىبارى لادەداتە قەراخ جادەكە و پېگە بۆ كامیونە سەربازىيەكان دەكاتەوھ. لەسەر ھەرىكەيان پياويك لە پشت چەكئىكى گەورەوھ دانىشتووھ و ئامادەىە لە ھەر چركەىەكدا تا دوا فیشەكى ناو مەخزەنەكانى خالى بكات.

بەرە و پاقىتەرىن بازارى شار پېچ دەكاتەوھ، پەنجە بۆ ھەندىك چىشتخانەى سناپفود پادەكېشئيت و دەپرسئيت ئايا ئەوانە لە ئەوروپاش ھەن؟ «خالەكەت لەبىرە كە دۆندرمەى دەفرۆشت؟ ئا لەويدا بوو بە خۆى و عەرەبانەىەكەوھ دەوھستا، قەت لەبىرم ناچئيت جارئىكانى يەكى دۆندرمەىەكى داينئى، لەبەر ئەوھى سەعى بىركارىت بە كورپەكەى كرىبوو.» بەناو جادەكاندا تېپەپ دەبىن و باسى يەكەم شەپمان دەگىرپىنەوھ كە من تەماتەم تىگرت، باسى ئەو مامە پىرەىە دەكەين كە نوكتەى قۆپى بۆ باس دەكردىن، يان ئەو جارەى كە دىبارى ئۆتۆمۆبىلى بەرپۆھبەرەكەى بە چواردەورى قوتابخانەدا لىخوړى، بى ئەوھى كەس

پى بزانئيت. «بەلام لە شتىكا من ھەمىشە لە تو باشتربووم.» لەگەل وتنى رستەكەدا پېكەنىنئىكى پىر لە ترس دەمگرىت «لە ھەلماتىندا قەت لئيت نەدەبىرەوھ، دەبلى وانىيە.» ھەرگە قسەكە لە دەم دەترازئيت سەرم دادەخەم، سەيرى نئو لەپى دەستەكانم دەكەم و ھەست بە ئارەقەى شەرم دەكەم كە بەسەر بېرپەرى پشتمدا دەچۆرئيت.

باشە بۆ ناتوانم، يان دەم داخەم، يان بەردەوام بىم لەسەر باسى ئۆتۆمۆبىل و خانوور دوستكردن؟ لەپىرئىكدا دەزانم لەكۆيم و دەوروبەرم دەناسمەوھ. قەلا پوخواوھەكە و قەيسەرىيەكە كە تەنانەت شىرى چۆلەكەشى تئيدا دەست دەكەوت لە جئى جارانى خۆياندا ماون. بەم ناوھدا چاوشاركىمان دەكرد و بە دواى قاوغەشقارتە و سەرەسۆدەدا دەگەراين. دىبارى ئۆتۆمۆبىلەكە لەبن دارئىكدا پادەگرىت. دادەبەزم و بە مۆبايلەكەم چەند وئىنەىەك دەگرم، بۆياخئىكى زۆر وەك توئىكلى مار خەرىكە دەكەوئيت، چەندان چىراى كە نار شەقامەكان كۆپر بوونەتەوھ، لەسەر دىبارئىك نووسراوھ «س. م. ى خۆش دەوئيت» لەولاترەوھ يەكئىك نووسىويەتى كە ئەوھى لئىرە مىزدەكات كەرە و لە سەر دەرگەىەكەش نووسراوھ كە مئسى پۇنالئى دەنئىرئيت بۆ نۆك كرىن. ئەگەر ھەلە نەبم تەنیا چەند كۆلانئىك لە پووبارەكەوھ دوورين.

لەبىرمە جاران بۆنى ماسى برزاو بە سماقەوھ تا ئئىرە دەھات، لەم شەقامەدا شۆستە و قالدەرمەكان بە كئىب و پۇژنامە داپۆشراوون، ھەندىك شاعىر شىعەرى ئاشقانەيان دەنووسى و بە دلدارانىان دەفرۆشتن، وئىنەكېشەكان پۇرتئىتى پئىوارەكانیان دەكېشا، مۇسىقارەكان گۇرانى داواكراوى خەلكيان دەژەنى، مىزەلانفرۆشەكان دلئى مندالەكانیان بۆ لای خۆيان پادەكېشا، نئىرگەلەكېشەكانئىش چەندان ھەورى سىپىيان بە

هه وادا بلآو ده کرده وه، که من و دیاری هه ولمان هه دا تا قوولایی سییه کانمان هه لیانمژین.

ئیتستا شه قامه که کراوه به مهیدانی ئازه لفرۆشتن. له هه ندیک قه فهدا زیاتر له سی بالداری هیلاک ده میکه دهستبهرداری هه موو هه ولئیکی بالگرته وه بوون، جیکه و گاره و قیرپهی جوو جگهی پهنگ کراو، قه ل و قاز و مراوی و که له شیر له هه موو لاوه دیته بهر گوئی.

له دووکانیکدا زیاتر له چل که ناری ترنجاونته ناو قه فه زیک، تووتییه ک باله کانی هه لوه ریون، چهند پشیلهی باریکه لهی سپی هیلاک له سه ر قیره که پاکشاوون و له بهر گه رماکه دا نووستوون. توژیکی له ولاتره وه هه ندیک مهیموون به کی زنجیریکیان له ملدایه و به سه ر قالدومه کاندایه سه ره و خوار ده که ن، بالندهی پهنگین به ده نووکی درێژه وه خۆیان ده خورینن، دوو کوالا و رچی بچکۆله له بووکه لهی په رۆیین ده چن و ته مۆلکه یه کی ته نیا به قۆله درێژه کانییه وه خه ریکی خواردنی سه موونیکه. چهندان ئاسنگه ر قه فه زی نوئی دروست ده که ن، مندالی ده ستگێپ خۆراکی ئازه ل ده فرۆشن و هه ندیک دووکانیش هه ر له وئی ئازه له که ت بو سه رده بپن و بو ت پاک ده که ن. خوین تا سه ر جاده که جۆگهی به ستوو و ده بیته خۆراکی میش و مه گه ز. له ناو ئه م هه موو جه نالییه دا چهندان دووکانی هه مبه رگر و گه س له فه ده فرۆشن، سی عه ره بانه گوشت و جگر و فه لافل سه ورده که نه وه. ته نیا دوو سه رتا شخانه و گازی نۆیه ک ئاسه واری سه رده می کۆنیان پتوه ماوه و پر له کوپی گه نچ و بی کارن.

به قسه ی دیاری ئه م ناوچه یه تا ئیتستاش له ژیر کۆنترۆلی میلیشیادایه. لای شه ربه تفرۆشیک دوو شه ربه ت ده کرپت و له قسه کانی به رده وام ده بیته «خه لکی ئه م شاره ئیجگار چه زیان له م ته یرو تویره یه. هه موو به جاریک هۆگری ئه م

بازاره بووین.» شه ربه ته که ددان ده ته زینیت، به لام تامی پهنگ و شه کر ده دات، هه رچی ده که م پیم قوت نادریت، به لام ناشمه ویت بلین کوپه که له ده ره وه هاتوو ته وه و بیزی نایه ت شتی ئیره بخوات. ده لیم «له وانیه خه لک بویه چه زیان له بالندهی ناو قه فه س بیت تا خۆیان به ئازاد بزائن»، به لام وه ک ئه وه ی قسه که می نه بیستبیت هیچ کاردانه وه یه که نیشان نادات.

هه موو شتیگ له م شه قامه وه ده سته پیکرد. ئه و به یانییه باران تازه خۆشی کردبووه وه و هه تاویش په لکه زپینه یه کی کردبوو به پردی نیوان زهوی و ئاسمان. له گه ل دیاری، خۆمان له مه کته ب دزیبووه وه، وا بریار بوو که من هه ل ماتیکه ره شی نایاب به په نجاو پینچ هه ل مات بگۆرپه وه. به قسه ی ژۆر که س له هه موو شاردا ته نیا سی هه ل مات له و جۆره هه بوون، دوانیان هی کوپیکه درێژ بوون که ناسیاوی هاو پتیه کی دیاری بوو. که په نجاو پینچ هه ل مات که م دایه ده سته کوپه که، ئه و یه که سه ر وه ک با تی قوچاند. منیش وه ک کۆله که یه ک به چه په ساوی له جپی خۆم وشک بووم، به لام دیاری به که نار پوو باره که دا دوا ی که وت تا له شار که وتینه ده ری. من که چهند خوله کیک له دوا یانه وه بووم له دووره وه دیم که کوپه که له سه ر زهوی پالکه وتوو، دیاریش دارلاستیکیکی تی گرتوو و به شه ق و جوین به ربوو ته گیانی. تا گه ی شتم کوپه که هه رچی هه ل مات بوو دابوو به دیاری و له چاو ون بووبوو. خوین به ده ماره کانماندا ده سووړا و هه ناسه مان سواری بووبوو، یه ک هه نگاو ئه ولاتر پوو باره که وه ک مافوور پاخرابوو و بانگی ده کردین. له م چۆله وانیه دا له غه لبه غه لبی شار و هات و هاواری مۆقه کان ئازاد بوو، به هیمنی پۆده چوو و خۆی به تاشه به ردی ساف و لووسدا ده سواند.

خۆمان پووت كردهوه و جله كانمان خسته سەر بەردیكى پەش و پان. ئارەقە لەسەر ملی دیاری تنۆكەى دەكرد و چەندان خەتى لەسەر سنگى دەنەخشاندا. سەیرىكم كرد و بە گالتهوه وتم «هەتیو تووكى سنگ و بنبالت دەرکردوو، دەلێى بزنىت» هاوكات دەستىكم هینا بە سنگى خۆمدا كە لە توپكلى شووتى سافتر بوو. «باشە كەرە تۆ لەبیرت چوووتەوه كە من دوو سال لە تۆ گەرەترم؟ دەبیت لەمەولا بە كاكە بانگم كەیت، حەز دەكەیت دەست لە تووكى سەر سنگم بدەیت؟» بئى ئەوهى هیچ بلێم دەستم خسته سەرسنگى و هەستم بە تریهى بەهیزی دلێ كرد.

پۆژانى دواتر چەندان جار پۆیشتیئەوه بۆلای بەردەپەش، چونكە ئەوئى بۆ دەرس خویندن لە هەموو شوینیك ئارامتر بوو، لەبەر ئەوهى لەگەڵ كەسى دیکە تاقەتمان نەبوو، بئى لەوێش گەنمەشامییە برژاوه كانمان لەوئى نەبواوە لەهیچ شوینیكى تر بۆ نەدەخورا، چونكە لەوئى ئاوهكەش لە هەموو شوینیكى تر بۆ مەلەكردن قوولتر بوو. خۆمان لە مەكتەب دەدزییەوه و بە دایك و باوكمانمان دەگوت كە لە كتیبخانە خەرىكى دەرس خویندین.

دیاری داوا لە رېبوارىك دەكات چەند وینەیه كمان بگریت و دەلێت با قەلاكە لە پشت سەرمانەوه دەرکەوێت. دواتر بەسەر چەندان پارچە كارتۆندا تێدەپەرىن، پئى دەنێن بە بتلە ئاوى قوپاودا، بە بالە مریشكدا، بە جلی دپاودا، بە پۆژنامەدا، بە تاكە پيالودا، بە چاویلکەى رەشى شكاودا، بە یارى مندالاندا و بە گوپرهوى كۆندا.

كاتىك بازارى ئازەلەكان جێدەهێلین، ئەوهى دەبیینم سەرتاپای لەشم دەتەزینیت. خۆزگە دەخووزم كە بېمە وردە لم، یان خۆلەمیش تا با

لەگەڵ خۆیدا بمبات. لە ناخى دلمەوه پەشیمانم كە ئەو هەموو پارەیهەم لەو دەرووناسە بئى میشكەدا خەرج كرد كە هانى دام بگەرپمەوه شوینی لەدایكبوونم. «ویستم بە چاوى خۆت بیینی، هەندىك لەدەستچوون هەیه بە دەم وەسف ناکریت.» لەگەڵ دوا وشەدا لە گیرفانى کلینیکسىك دەردەهینیت و دەیداته دەستم تا فرمیسكەكانم بسپرمەوه.

رېوبارەكە وەك زامىكى كراوه بەناو لەشى شاردا درێژبووتەوه. قلیشه كانی بنەكەى ئەوئەندە وشكن كە گویم لە هاوار و زریكەى خاكە. هەست بە دوانەفەسى ماسییه كان دەكەم كە چۆن لەكاتى وشكبوونى ئاوهكەدا بۆ دواساتەكانى ژيانیان هەلبەزودابەزبان كردوو. ئیستا مالەكەیان بووتە گەرچى ئۆتۆمبیل و زیلانی شار. چەندان تەپۆلكەى بەزنى خاشاك لەگەڵ هەزاران بتلی ئاودا، شەواره بە چاودەهینن. «كاتىك میلشیا هیرشى هینا پۆیم ئاوهكەى گرتەوه، خەلك لەناو قورپولیتەدا بۆ ماسى كۆكردنەوه تا سەر ئەژۆیان پۆچووبوون.»

لەسەر دوو كورسى پلاستىك دادەنیشین و داواى چا دەكەین. بە دەم هەنسكەوه دەلێم «هەر ئیمشەو بلیتیک دەكۆم و بەیانى دەگەرپمەوه.» دیاریش پئى دەكەنیت و دەلێت «بەلى، بەلى» كچىكى دەستگىرى مندال دیتە لامان و دەیهوێت شتمان پئى بفرۆشیت، لەسەر سینییەك هەندىك ملوانكە، ئەنگوستیلە، قەلەم، تەوقە، بنیشت و شەبەكەیهك هەلماتی داناوه. دەستبەجئى هەلماتەكان هەلدەگرم و بئى پرسىار پئنج دۆلارییهك دەدەمە دەست كچەكە. رېو دەكەمە دیارى و دەلێم «لایبە هەستە با برۆینەوه مالى خۆتان و هەندىك هەلماتین لەگەڵ شىرزادى كۆرت، مەبەستم شازادادا بكەین.» چایەكەم هەلدەقورپۆیم و دەلێم «ئەگەر لێم بەریتەوه، ئەوه لەوانەیه سبەینئى نەپۆمەوه.»

دیاری به ده موچاویکی جیدییه وه پروم تی ده کات و دست ده خاته سرشانم. ده لیت «پیش نه وه ی برۆینه وه بۆ ماله وه شتیک هه یه ده بیت بیکه ین، وه ره دوام که وه تا بته م بۆ لای هه لماته کانت.» نه ژتوکانم ره ق ده بن و له شم به م گه رمایه ده دست به له رزین ده کات. دیاری به ده نکیکی غه مگین به رده وام ده بیت «داوی رۆیشتنت، ده سال له سه ریه ک هه موو سه ری مانگیک ده رۆیشتم بۆ لای به رده ره ش.» ده ستیک ده هینیت به پیشیدا و له سه ر کورسییه که داده نیشیتته وه. «له به ر پووناکی شه ودا یاریم به هه لماته کان ده کرد، بیرم ده کرده وه که نه و مانگی من سهیری ده که م هه مان مانگی که لای تۆش ده دره وشیتته وه. هه لماته کانم هه لده رشتنه سه ر خۆله ره شه که، دهستم پیدا ده هینان و بۆنم ده کردن، ده مستنه سه ر سنگم و به سه ر په راسوه کانمدا ده مگپران، تا نازار زۆری بۆ ده هینام. چاوم ده برپیه ناوه که، به لکوو نیشانه یه کم له لای تۆوه بۆ بهینیت. ده مهینایه پیش چاوی خۆم که نامه یه ک به ده ستوخه تی تۆ له ناو بوتلیکی شووشه دا بدۆزمه وه. له به ر تریفه ی مانگدا فرمیسه که کانم ده دان به ناودا، به لام کاتیک پووباره که وشکی کرد، نیتتر به ته وای بی ئومید بووم، دلنیا بووم که نه وه نیشانه ی هاورپیه تییه که ی ئیمه بوو.» پیش نه وه ی جگه ره که ی خۆی داگیرسینیت دانه یه ک ده داته ده ست من. «دوو سئ پۆژ پیش نه وه ی فاته که پینچ سال بوو خۆشی ده ویستم بگویمزه وه، چالیکم له ژیر به رده ره شدا هه لکه ند و هه لماته کانم تیدا شاردنه وه، به لینم به خۆم دا که هه رگیز جاریکی تر پی نه خه مه نه و شوینه وه.» شنه بایه ک قره تنه که که ی به لادا ده خات. کاتیک قسه کانی ته واو ده کات لیوی ده له رزیت. منیش بیده نگیه که ده شکینم و ده لیم «داوای

لیبورن ده که م، تکایه گه ردم نازاد که «له سه ر کورسییه که م هه لده ستم و ده لیم «وه ره تا بۆت باس بکه م بۆ به دریزایی نه م هه موو سالانه بیده نگ بووم، به لام نه م قسانه به سکی خالییه وه ناگرین، تۆ پیم بلئ ژنه کویره که هیشتا ماوه که وه ختی خۆی کولیره به قیمه مان له لا ده کپی؟»

کورتیه که له باره ی ژیا نی ژیا نی پره شید نووسه ری لاو ژیاور په شید خه لاتی باشتیرین کورته چیرۆکی ولاتی سوید ده باته وه ژیاور په شید، خه لکی ناوچه ی هه ورامانه و له ئوردوگای سه ریاس له دایک بووه. له ته مه نی چواره ده سالییه وه دانیشتوی ولاتی سویده و له وئ خه ریکی کاری نووسینه. سالی پار یه که مین پۆمانی به ناوی له بن دارتوه که دا به زمانی سویدی بلوکرایه وه. پاش نه وه ی نه م پۆمانه پیشوازییه کی گه رمی لئ کرا، له لایه ن که نالی یه کی رادیوی سویده وه داوا له ژیاور په شید کرا به شداری کیپرکی سالیانه ی کورته چیرۆک بکات. هه موو سالییک ده نووسه ری ده رکه وتوی نه و ساله له لایه ن لیژنه یه کی نه ده بییه وه وه ک ریزلینانیک نه م نه رکه یان پی ده به خشریت. دواتر پینچ له م چیرۆکانه ده پالئورین و له لایه ن خه لکه وه یه کیک له چیرۆکه کان به باشتیرینان هه لده بژیریت.

کورته چیرۆکی (ناگام له هه لماته کانت ده بیت تا یه کتر ده بینینه وه)، خه لاتی سالی ۲۰۲۴ ی برده وه، که بیجگه له ریزلینان بری ۳۰۰۰ دۆلاریشی پی به خشرا.

* نه م چیرۆکه ژیاور په شید به سویدی نووسیویه تی، به هاندانی هیوا قادر هه ر خۆی کردوویه تی به کوردی. (پامان)